

[Socialministeren]

Jeg har ikke frasagt mig nogen mulighed, som er af væsentlig styrende karakter, ved at ophæve muligheden for at lave vejledende cirkulærer. Når vi har ønsket at ophæve reglen om, at man kan udstede vejledende cirkulærer, er det for at komme væk fra den forplumrede diskussion, man mange gange har ude i kommunerne, om, at dette eller hint står i et cirkulære, fordi man aldrig tager i betragtning, at det kun er vejledende. Kompetencen til at fastsætte egentlig bindende retningslinjer, som vi har, har vi ikke brugt. Derfor er der en vis regelsaning i at fjerne bestemmelsen. Så jeg vil altså sige, at jeg ikke helt kan forstå den diskussion.

Derimod kan jeg forstå fru Jane Oksens bekymring for, om man kan skaffe dagplejemødre. Det kan godt være, at i visse kommuner er de muligheder, der har været, ved at være udtømt. Derfor er det vigtigt i den kommende tid at se på uddannelsesmuligheder inden for området, se på, om man ikke også skulle satse på dagplejefædre. Det har jo traditionelt været kvinder, der enten selv havde børn eller havde børnene fra hånden, som tilbød sig som dagplejemødre. Jeg ved, at i mange kommuner kniber det meget med at få tilbud nu.

Så noterede jeg mig, at Fremskridtspartiet var skeptisk over for bedre fripladsgrænser. Nu ved jeg ikke, om det kun var skepsis i al almindelighed over for at bevilge flere penge til området eller det var skepsis over for, om det overhovedet var en ordning, man skulle bygge videre på. Hvis det var det sidste, så vil jeg sige, at det synes jeg for så vidt kan være meget relevant, jf. det, jeg sagde før: at der kan være god grund til, om jeg så må sige, at se det hele under ét og se på, om vi skulle lave nogle andre og nye og mere hensigtsmæssige principper for takstfastsættelsen.

Jeg vil gerne gentage min tak til flertallet. Jeg synes, det er en vigtig melding at få ud til kommunerne her lige før sommerferien, at man kan regne med, at vi får gennemført regler af denne karakter, senest når Folketinget mødes igen til efteråret.

Jytte Andersen (S):

Takken omfattede ikke Socialdemokratiet, og det siger sig selv, at vi ikke kan støtte lovforslaget, som det foreligger, men jeg vil gerne kvittere for ministerens åbenhed i forhold til at få diskuteret, hvorvidt der skal være tilsyn, og

hvorvidt der skal være et ordentligt indhold i de kommunale puljeordninger.

Jeg står med Danmarks Statistiks opgørelse, der siger 8,7 mia. kr. til børn og unge-området i 1986. Jeg tror ikke, beløbet er blevet 3 mia. kr. eller 4 mia. kr. større i løbet af de sidste tre år. Jeg kan se, at ministeren nikker. Så er det Danmarks Statistik, der ikke er blevet checket godt nok. Men uanset det vil jeg godt understrege, at vi i Socialdemokratiet ikke tror på, at man kan løse problemet med 30.000 børn på venteliste uden også at få lagt kroner på bordet. Vi kan lave megen fleksibilitet, vi kan gå nye veje, og vi kan sikre et pædagogisk indhold, og det vil vi arbejde for i udvalget, men at tro, at venteliste-problemet alene løses ved at gå nye veje og lave puljeordninger, er en illusion. Der er det nødvendigt med penge på bordet.

Så fik jeg ikke i min første runde nævnt et par af de risici, vi ser i forslaget. Vi er faktisk nervøse for, at de private ordninger kan blive nogle meget lukkede miljøer, og de går i virkeligheden skråt imod det, vi har en fælles interesse i: at daginstitutionerne og de øvrige institutioner skal være åbne udviklingsmiljøer.

Vi vil også være nervøse for, at de integrationsønsker, vi har i Folketinget, nemlig at indvandrere og danskere skal gå i samme institutioner, kan blive smadret, hvis vi ikke er opmærksomme på det. Jeg tror, at vi godt kan opleve en situation, hvor en tyrkisk forening eller en pakistansk forening på lokalt plan vil sige: Vi kan godt passe vore egne børn. Hvor er så vore smukke integrationstanker henne?

Vi synes også, det er vigtigt i ordningerne at sikre social bredde, at det ikke bliver sådan, at det er de velbærgede forældre, der sørger for deres. Og så er der den sociale sortering og den sociale virkning, det kan have for børn, hvis forældre ikke har det ressourcemæssige eller økonomiske overskud, der skal til. Det vil være nogle af de ting, vi under udvalgsarbejdet vil beskæftige os med.

Vi vil også prøve på at få afklaret, hvad »lignende« er. Sådan som forslaget er konstrueret, taler man om »lignende«. Er det f.eks. anpartsselskaber eller smarte virksomheder, som allerede i Jyllands-Posten her i sidste uge annoncerede efter børnefamilier til at lave friluftsklubber og sådan noget?

En sidste ting, som jeg tror er en smutter i forslaget: I virkeligheden kan de kommunale pul-